

der ere nødvendige for at sikre Landet mod, at der ved det indslæbes Sygdom.

Saa kommer jeg til § 3, hvor der staar, at Tuberkulinprøven kan bortfalde for Dyr, der indføres til Slagtning. Ja, det kan være meget naturligt, at vi ikke anstille Prøven paa Dyr, som kort efter — inden 10 Dage, som der staar senere — skulle slagtes. Men saa staar der videre, at Landbrugsministeren dog kan tillade, at det indførte Slagtekvæg under Veterinærpolitiets Tilsyn føres direkte til Kvægtorvet. Her faar altsaa Landbrugsministeren en Dispensation. Jeg ved nu ikke, om det er rigtigt med alle de Dispensationer, vi give vore Ministre, til at lade den Lov, som ellers gælder, bortfalde i visse Tilfælde. Jeg tror ikke heller, at det i alle Tilfælde kan være de højtærede Ministre behageligt at faa Dispensationsret. Det udsætter dem meget ofte for, at der bliver Stormløb for at opnaa Fritagelse for de Indskrænkninger, Loven sætter. Men selv om vi nu have overordentlig stor Tillid til Landbrugsministeren, som jo Tilfældet er i Øjeblikket, vide vi, at Ministre ere vekslende, og jeg finder derfor en vis Fare forbunden med at give Dispensationsret i en overordentlig stor Udstrækning til Ministeriet. Det er dog ikke rigtigt, at Lovgivningsmagten indlader sig paa dette, at den ikke har Kraft eller Villie nok til at paatage sig en indgaaende Undersøgelse af Sagen, men skyder sig hen under, at Ministeriet kan saa om Resten. Derfor er jeg ikke just for alle disse Dispensationer, Tilbud, der blive givne Ministeriet. — Om denne Dispensation staar der, at Dyrene skulle opstaldes saaledes, at de efter Veterinærpolitiets Skøn ere behørigt afsondrede fra alt andet Kvæg. Ere de Mænd, der nu udgøre Veterinærpolitiet, fuldstændig enige? Vil ikke den ene skønne i den ene Retning, den anden i den anden, saaledes at vi ikke ere sikre paa, at det Skøn, Veterinærpolitiet iagttager, er fuldstændig betryggende? Jeg kommer her til at tænke paa et Tilfælde, der, efter hvad der er kommet mig for Øre, forefaldt sidste Sommer. En Transport af russiske Heste kom til København med et Dampskib, der gik fra Riga til Holland eller Belgien. De vare opstaldede paa Skibet i 2 forskellige Afdelinger, og de bleve saa tagne i Land. Da nu den ene Afdeling var ført i Land, og man havde taget noget af den anden Afdeling i Land, opdagedes det, at der var en Hest, der rimeligvis havde Snive. Man

bestemte sig hurtig til at trække Hestene tilbage af den Afdeling, hvori den snivede Hest befandt sig, men Hestene af den anden Afdeling fik Lov til at gaa i Land. Naar man nu kender de strenge Regler, den Omhyggelighed, Loven har udformet for at hindre Snives Udbrud, vil man undre sig over, at de paagældende kunde skønne, at af Heste, der havde staaet paa samme Skib, maaske oven i Købet betjente af samme Foderpasser — i alt Fald havde Mandskabet færdedes paa Skibet fra den ene Afdeling til den anden —, var den Afdeling, hvor der ingen Snive havde vist sig, tilstrækkelig sikker til at kunne gaa i Land. For mig staar det saaledes, at der ikke var Tale om, at der burde finde Landgang Sted af Heste, der havde været paa et Skib, hvor der var snivede Heste. Vi vide, at dersom vi blot komme ind med vore Heste i en Kro, hvor der tidligere har været snivede Heste, blive vore Heste stillede under Tilsyn, og det er, synes jeg, klart, at Veterinærpolitiet her burde have sagt: Nej, ikke en Hest af hele denne Ladning maa komme i Land, der er Snive om Bord. Selvfølgelig kan jeg godt forstaa, at man efter Loven af 1896 § 7 kan være berettiget til at tage dem i Land, men jeg er vis paa, at forskellige Veterinærer vilde have fortolket den Paragraf forskelligt, og at nogle vilde have skønnet, at der ikke kunde være Tale om at lade Hestene komme i Land.

Dernæst er der § 5, hvor det forlanges, at Kvæg, der lider af Tuberkulose i Yveret, øjeblikkelig skal slaas ned, og fastsætter, hvilken Erstatning Ejeren af saadant Kvæg skal have. Jeg er ikke klar over, om denne Paragraf skulde kunne bringes til Anvendelse paa det Kvæg, der bliver indført og ved Tuberkulinprøven viser sig at være tuberkuløst. Man skulde ikke tro, at Ejerne af saadant Kvæg skulde kunne faa Erstatning, naar det bliver slaat ned, men jeg ser ikke, at Loven noget Sted klart udtaler, at der ingen Erstatning tilkommer dem. Det vilde dog virkelig være for galt, om Ejerne i dette Tilfælde skulde have Erstatning, naar Kvæget blev slaat ned ved Indførselen.

Det er disse Bemærkninger, jeg vilde gøre til Lovforslaget. Men i Fjor stillede jeg en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister om, hvad han vilde gøre for at forhindre Indførelse af Snive blandt Heste her i Landet. Det er maaske ikke urigtigt nu, da vi behandle et Lovforslag, der træffer Foranstaltninger til at hindre Indførelsen af en anden smit-